

سحرگاه بهشت است سپیده دم این خاک

علی رضا قزوه*

خوشا عشق و خوشا عشق، خوشا میر و خوشا میر
خوشا خلوت ختلان^۱ و خوشا جلوت کشمیر
چه بشکوه دیاری است، عجب آینه زاری است
شب و این همه جلوت، شب و این همه تصویر
سحرگاه بهشت است سپیده دم این خاک
بهر رودش جاری است گلاب و عسل و شیر
خوشا درگاه میر، خوشا خانقه غوث^۲
که روحانیت آن فزون است ز اجمیر^۳
ز میر همدانی، چه دانند و چه دانی
دلش مزرع اوراد، نگاهش گل تکییر
کبیر همدان بود و امیر همه دان بود
یکی عالم اخلاق، یکی صاحب تفسیر

* شاعر و نویسنده و مدیر مرکز تحقیقات فارسی رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - دهلی نو.

۱. ختلان: دیاری است در شمال بلخ و در جنوب تاجیکستان فعلی با مرکزیت کولاب که مرقد میر سید علی همدانی آنجاست. من آن مزار را زیارت کرده‌ام.

۲. خانقه غوث اعظم «عبدالقادر جیلانی» در سرینگر کشمیر.

۳. اجمیر شریف محل خانقه و مزار خواجه معین الدین چشتی در هند و در فاصله حدود چهارصد کیلومتری جنوب دهلی.

یکی عارف کامل، یکی صوفی صافی
 یکی شاعر سالک، یکی واجد اکسیر
 چرا آن همه ایشار، نشد دیگر تکرار؟
 نه در دوره بابر^۱، نه در عهد جهانگیر
 امیر همدان رفت، حلاوت ز زبان رفت
 دل خسته خود را سپردیم به تقدیر
 کجایید، کجایید! جوانان خداجوی!
 مبادا و مبادا فراموش شود پیر
 خوش آن که رها گشت از این وادی دلتگ
 خوش آن که برون رفت از این خانه دلگیر
 بین این چه غروبیست که میر همدان نیست
 خدایا چه توان گفت به این بعض گلوگیر
 سر کوه سلیمان^۲ نشستیم و شکستیم
 من و ماه و من و ابر، من و رود سرازیر

(فروردين ۱۳۸۹ - کشمیر)

۱. بابر مؤسس سلسله بابریان یا پادشاهان مغول هند بود که معاصر صفویان در ایران بود و جهانگیر پسر همایون و نوه بابر بود که هم او و هم پسرش شاهجهان همسران ایرانی داشتند و هردو از مروجان فرهنگ ایرانی در هند بودند.

۲. کوه سلیمان: کوهی سرسیز در سرینگر کشمیر. در دامنه این کوه و بر تپه‌ای مقبره الشعرا کشمیر قرار دارد که کلیم کاشانی و سلیمان تهرانی و قدسی و طغرای مشهدی و... در آن مدفون‌اند.